

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 18. mars 2020 i sak 2019/584

Saken gjelder: Avslag på utbetalingsanmodninger

Klager: Nordnorsk Filmsenter AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Leif Holst Jensen.

Bakgrunn:

- (1) Nordnorsk Filmsenter AS (heretter også klager) søkte 14. november 2018 om tilskudd til tiltaket *North Pitch – Below Zero*. Søknaden ble levert under ordningen *Kompetansehevende tiltak for norsk audiovisuell bransje*.
- (2) Norsk filminstitutt (heretter NFI) innvilget søknaden, og fattet vedtak 14. desember 2018 om tilskudd på inntil kr 75 000. I vedtaket står blant annet følgende:

«Gyldighet av tilskuddet og aksept av vilkår og betingelser

For å få utbetalt tilskuddet må dere sende inn ferdig utfylt skjema for utbetaling innen 3 måneder fra tilskuddsdato. [...]

Tilskuddet er tidsbegrenset og bortfaller uten varsel 3 måneder etter tilskuddsdato, med mindre NFI forhåndsgodkjenner noe annet. Når dere ber om utbetaling av tilskuddet, samtykker dere samtidig til de vilkår og forutsetninger for tilskudd og krav til bruken av tilskuddet som framgår av dette tilskuddsbrevet, forskriften og retningslinjer».

- (3) Klager leverte 20. juni 2019 utbetalingsanmodning av rate 1 og rate 2 av tilskudd.
- (4) I e-post 26. juni 2019 svarte NFI at utbetalingsanmodningen var levert etter tremånedersfristen, og at tilskuddet derfor hadde bortfalt.
- (5) I e-post 6. august 2019 forklarte klager at fristoversittelsen skyldtes «en glipp hos oss i en travel periode». Klager skrev videre at:

«Dette har nesten skjedd en gang tidligere (2017), men da fikk vi en påminnelse fra dere om at fristen var i ferd med å gå ut».
- (6) På denne bakgrunn ba klager om at tilskuddet likevel ble utbetalt.
- (7) Med henvisning til oversittelse av tremånedersfristen fattet NFI 6. september 2019 formelt vedtak om avslag på utbetalingsanmodningen.
- (8) Klager påklaget vedtaket 12. september 2019.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

- (9) Klagen er vurdert av NFI, som har valgt å opprettholde vedtaket. Saken ble oversendt Medieklagenemnda ved brev datert 18. september 2019.
- (10) Nemndsmøte i saken ble avholdt 18. mars 2020.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (11) Det erkjennes at utbetalingsanmodningen ble levert etter fristen, men tidligere har NFI gitt en skriftlig påminnelse om at fristen holder på å løpe ut. Det bes derfor om at tilskuddet likevel utbetales, da tidligere rutiner ikke er fulgt. Slike rutiner opererer også klager selv med, og det påpekes at det er viktig å følge en konsekvent linje. NFIs praksis i tilsvarende saker tilsier med tyngde at det ikke er grunnlag for å holde tilbake tilskuddet uten videre i en sak som denne. I NFIs sak 18/01537 ble ikke utbetalingsanmodning inngitt innen fristen, men tilskuddet ble likevel utbetalt etter fristens utløp. I denne saken sendte også NFI påminnelse per e-post og telefon nærmere én måned etter fristens utløp. Disse to sakene er like – både faktisk og rettslig sett. Det foreligger derfor usaklig forskjellsbehandling, og vedtaket må av denne grunn anses ugyldig.
- (12) NFI har en generell veiledningsplikt som er fulgt konsekvent over lengre tid, blant annet hva gjelder frist for betalingsanmodning. Dette må tillegges betydelig vekt når det kommer til gyldigheten av NFIs vedtak om å avslå utbetalingsanmodningen av rate 1 og rate 2. Dersom NFI har foretatt en praksisendring på området, er dette noe man må opplyse tilskuddsmottakeren om.
- (13) Det er også uklart hva som er det konkrete rettslige grunnlaget for at NFI har valgt å trekke tilbake tilskuddet. Det er uansett åpenbart at NFIs reaksjon om å trekke tilbake tilskuddet på ingen måte er rimelig eller står i forhold til overtredelsens karakter. Dette støttes også av NFIs egne retningslinjer. Vedtaket har videre vidtrekkende negative konsekvenser for filmskaperne i landsdelen ved at de tilbud som var planlagt gjennomført i siste kvartal av 2019 nå må skrinlegges fullstendig. NFIs beslutning om å trekke tilbake tilskuddet må likestilles med de reaksjonsformer som framgår av forskriften § 6-1. På denne bakgrunn må vedtaket være ulovlig.

NFIs merknader til klagen:

- (14) Vedtaket er gyldig.
- (15) Tilskuddet er ikke gitt med hjemmel i Forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 § 6-1. Tilskuddsbrevet utgjør et tilbud om tilskudd på bestemte vilkår. Da det ikke ble mottatt en aksept fra klager innen fristen som stod i tilbudsbrevet, falt tildelt tilskudd derfor bort. Dette var et vilkår for tildelingen av tilskuddet, og vilkåret er klart lovlig etter vilkårlæren. Det er altså ikke fastsatt noen reaksjon overfor klager.
- (16) Det foreligger ingen plikt til å opplyse søkeren om at slike frister er i ferd med å utløpe. Dette er fullt ut tilskuddsmottakerens ansvar. Dette stod også direkte i vedtaket, slik at veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11 er oppfylt. Denne plikten omfatter ikke å sende ut påminnelser.
- (17) Det er anledning til å endre sine rutiner for veiledning, så lenge kravene til veiledningsplikten er oppfylt. På grunn av kapasitetshensyn sendes det ikke lenger ut

påminnelser til tilskuddsmottakere. Tilskuddsmottakeren har et selvstendig ansvar for å sette seg inn i vilkårene for tilskuddet og følge fastsatte frister.

- (18) Det er ikke riktig at det foreligger usaklig forskjellsbehandling av klager i denne saken. Denne saken skiller seg fra dem som klager har vist til. Det er riktig at det ble innvilget utsatt frist for innsending av utbetalingsanmodning i saker som gjelder andre tilskuddsordninger enn tilskudd til kompetansehevende tiltak for norsk audiovisuell bransje. Bakgrunnen for dette er at det gjør seg gjeldende ulike hensyn i forvaltningen av de ulike tilskuddsordningene. Det har imidlertid vært ført en konsekvent praksis med å ikke gi utsatt frist for den tilskuddsordningen denne saken gjelder. NFIs sak 18/01537 gjaldt tilknyttet ordningen lokale kinotiltak, som tidligere var forvaltet av Film & Kino. Det har på området eksistert et særskilt behov for veiledning fra vår side i en overgangsperiode. Da NFI overtok forvaltningen av nevnte ordning ble tidspunktet for innsending av utbetalingsanmodning endret. Etter endringen skal skjema for utbetaling sendes inn før endelig rapport er utferdiget. Dette er en endring det har vært behov for å veilede særskilt om. Med mindre det er søkt om fristforlengelse, utløper fristen, også etter denne ordningen, i tråd med den fastsatte fristen som følger av tilskuddsbrevet.

Klagenemndas vurdering:

- (19) Saken gjelder klage over avslag på utbetalingsanmodninger av rate 1 og rate 2, etter tidligere innvilget søknad. Klagen er rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.
- (20) Klagers søknad, og NFIs behandling av den, er gjort etter forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 (detaljforskriften), jf. forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 (hovedforskriften).
- (21) Det følger av detaljforskriften § 6-1 første ledd at NFI kan trekke tilbake tilsagn om tilskudd dersom tilskuddsmottakeren «har brutt bestemmelsene i denne forskriften eller bestemmelser eller vilkår fastsatt av tilskuddsforvalter med hjemmel i denne forskriften», jf. bokstav c.
- (22) Det står direkte i tilskuddsbrevet under overskriften «Gyldighet av tilskuddet og aksept av vilkår og betingelser» at utbetalingsanmodningen måtte leveres innen tre måneder regnet fra datoen i tilskuddsbrevet, og at tilskuddet ville bortfalle uten varsel etter disse tre månedene.
- (23) Det er enighet om at klager ikke leverte anmodning om utbetaling av tilskuddet innen tremånedersfristen. Det er derfor klart at NFI i medhold av § 6-1 første ledd bokstav c kan trekke tilbake tilsagnet om tilskudd som ble gitt ved brev av 14. desember 2018.
- (24) Klager anfører imidlertid at NFIs beslutning om å trekke tilbake tilsagnet om tilskudd er urimelig og uforholdsmessig, jf. § 6-1 femte ledd. På denne bakgrunn mener klager at NFIs beslutning er ulovlig.
- (25) Etter Medieklagenemndas syn kan denne anførselen klart ikke føre fram. Det står direkte i tilskuddsbrevet at tilsagnet om tilskudd ville bortfalle automatisk etter tre måneder. Klager fikk altså den nødvendige informasjonen om den aktuelle fristen, og NFI har med dette overholdt sin veiledningsplikt etter forvaltningsloven § 11. Klagenemnda kan ikke se at NFI, for å oppfylle sin veiledningsplikt etter forvaltningsloven i denne situasjonen, måtte ha sendt ut en påminnelse om at fristen var i ferd med å løpe ut. Nemnda legger videre til grunn at denne praksisen, hvor tilsagn om tilskudd automatisk bortfaller etter

tre måneder, er vanlig praksis på området. Klager, som er en profesjonell part, må selv bære risikoen for at fristen ikke ble overholdt. Nemnda kan altså ikke se at beslutningen om tilbakekall av tilsagnet om tilskudd er urimelig eller uforholdsmessig.

- (26) Klager har videre gjort gjeldende at NFIs opptreden i saken bryter med tidligere praksis, og at vedtaket dermed er uttrykk for usaklig forskjellsbehandling. Klager har i denne anledning vist til både tidligere og etterfølgende saker. Klager anfører i denne sammenheng også at NFI har brutt sin veiledningsplikt etter forvaltningsloven § 11.
- (27) Når det gjelder klagers anførsel om at NFI tidligere har sendt ut skriftlige påminnelser før fristen utløper, bemerker klagenemnda at en praksisendring i seg selv ikke er ulovlig. Endringen i praksisen har ifølge NFI skjedd som følge av ressurs- og kapasitetshensyn, og nemnda finner det klart at praksisendringen derfor er saklig.
- (28) Når det gjelder anførselen om at klager har blitt utsatt for usaklig forskjellsbehandling, har klager som nevnt vist til andre saker hvor NFI har sendt purringer om utbetalingsanmodning etter fristens utløp (opptil 1,5 måneder etter fristens utløp). Det er nærmere bestemt snakk om tre saker fra 2019, som klager hevder kan tas til inntekt for at det foreligger usaklig forskjellsbehandling.
- (29) En forutsetning for å konstatere at det er snakk om usaklig forskjellsbehandling, er at man har med like tilfeller å gjøre, og at disse tilfellene har blitt behandlet påviselig ulikt, jf. klagenemndas avgjørelser i sak 2017/258 premiss 25 og 2017/269 premiss 70.
- (30) NFI vedgår at det har blitt innvilget utsatt frist for innsending av utbetalingsanmodninger i enkelte saker som gjelder andre tilskuddsordninger, og at dette ble gjort etter utløpet av tremånedersfristen i tilskuddsbrevet. Grunnen til dette er ifølge NFI at det gjør seg gjeldende spesielle hensyn for disse tilskuddsordningene. NFI framholder at det har blitt ført en konsekvent praksis med å ikke gi utsatt frist for tilskuddsordningen *Kompetansehevende tiltak for norsk audiovisuell bransje*, som denne saken gjelder.
- (31) De tre sakene som klager har vist til, gjaldt nærmere bestemt tilskudd til filmformidling i form av tilskudd til henholdsvis filmfestivaler og filmkulturelle tiltak. Tilskuddene er hjemlet i forskrift om tilskudd til filmformidling. Grunnen til at NFI har innvilget utsatt frist etter fristens utløp etter tilskuddsordningene i de tre sakene, er blant annet at det har vært et særskilt behov for dette som følge av en endring av søknadsskjemaet, og en endring i frister for innsending av utbetalingsanmodning som ble foretatt i slutten av 2017. Endringen medførte at fristen for å anmode om utbetaling kunne settes før innsending av rapport og gjennomføring av tiltaket, og utgjorde en endring i en langvarig ordning hvor utbetalingsanmodning ble sendt etter at prosjektet var gjennomført.
- (32) NFI har videre vist til at det i klagers tilskuddsbrev står at tilskuddet var «tidsbegrenset og bortfaller uten varsel [...]», mens det i de tre andre sakene var tilføyd at dette gjaldt «med mindre annet er skriftlig avtalt med NFI».
- (33) Etter klagenemndas syn viser NFIs forklaring at det har vært et særskilt behov for ulik praksis etter de ulike tilskuddsordningene. Det gjør seg gjeldende ulike hensyn innenfor de ulike ordningene, i tillegg til at det er ulike forskrifter som regulerer klager og de tre andre sakene. NFI har hatt praksis for å gi utvidet frist på formidlingsområdet, mens konsekvent praksis for ordningen som klager har søkt om tilskudd fra, har vært at det ikke

gis forlenget frist. Nemnda kan derfor ikke se at det er tale om sammenlignbare tilfeller, og da kan det heller ikke være snakk om usaklig forskjellsbehandling.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen forkastes.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk